

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA

GODZINA CZYTAŃ

(ODMAWIAMY PÓŹNYM WIECZOREM W WIELKĄ SOBOTĘ)

Przed rozpoczęciem modlitwy dzielimy się na 2 chóry, najlepiej w miarę możliwości po równo. Podczas odmawiania psalmów odmawiamy je na przemian, po dwa wersy połączone znakiem *. Na znak * robimy przerwę, natomiast znak † łączy 2 wersy, które odmawiamy wspólnie, jako jeden wers.

Należy wyznaczyć 1 osobę, najlepiej ojca rodziny lub innego dorosłego, który będzie przewodniczył wspólnej modlitwie.

Modlitwę rozpoczynamy bezpośrednio od czytań.

Po każdym czytaniu odmawiamy psalm. Przed i po każdym psalmie następuje antyfony (krótki werset). Przed psalmem, do znaku * wypowiada ją przewodniczący, resztę wszyscy, robiąc krótką przerwę przy znaku /.

Następnie przewodniczący wypowiada pierwszy wers psalmu, do znaku *. Kontynuuje pierwszy chór. Następnie odmawia drugi chór, i tak na zmianę do końca psalmu. Po psalmie powtarzamy antyfonę, odmawiając ją w całości wspólnie.

I CZYTANIE

(Wj 14,15 – 15,1)

Wszyscy, poza czytającą osobą, siedzą. Jedna z obecnych osób odczytuje czytanie:

Z Księgi Wyjścia

Pan rzekł do Mojżesza: "Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz Izraelitom, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą laskę i wyciągnij rękę nad morze i rozdziel je na dwoje, a wejdą Izraelici w środek na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego jego wojska, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan".

Anioł Boży, który szedł na czele wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam obłok był ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc.

Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstąpiły, a Izraelici szli przez środek

morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy weszli za nimi w środek morza. O świcie spojrział Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: "Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami".

A Pan rzekł do Mojżesza: "Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców". Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze ścigając tamtych. Nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie.

W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze, Mojżeszowi.

Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana:

Nie mówi się: „Oto słowo Boże” na zakończenie.

Wszyscy nadal siedzą.

Ant. P: Zaśpiewam na cześć Pana, * **W:** który okrył się sławą.

(Wj 15, 1b-6. 17-18)

Hymn zwycięstwa po przejściu Morza Czerwonego

P: Zaśpiewam na cześć Pana, który okrył się sławą, *

1. chór: gdy konia i jeźdźca pogrążył w morskiej toni.

2. chór: Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, *

Jemu zawdzięczam moje ocalenie.

On Bogiem moim, uwielbiać Go będę, *

On Bogiem mego ojca, będę Go wywyższać.

Pan, wojownik potężny, *

"Ten, który jest", brzmi Jego imię.

Rzucił w morze rydwany faraona i wojsko jego, *

wybrani wodzowie legli w Morzu Czerwonym.

Ogarnęły ich przepaści, *
jak głąz runęli w głębinę.

Okazała się wtedy potęga Twej prawicy, Panie, *
prawica Twoja, Panie, zmiażdżyła nieprzyjaciół.

Wprowadziłeś swój lud i osadziłeś na górze Twojego
dziedzictwa, *

w miejscu, któreś uczynił swoim mieszkaniem,

W świątyni zbudowanej Twoimi rękami; *

Pan jest Królem na zawsze i na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Powtarzamy antyfonę wszyscy razem:

Ant. W: Zaśpiewam na cześć Pana, / który okrył się sławą.

Wszyscy wstają. Przewodniczący wypowiada modlitwę:

P: Boże, Ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów; † Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wybrany prowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; * spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

II CZYTANIE

(Ez 36,16-17a. 18-28)

Wszyscy, poza czytającą osobą, siadają. Jedna z obecnych osób odczytuje czytanie:

Z Księgi proroka Ezechiela

Pan skierował do mnie te słowa:

"Synu człowieczy, kiedy dom Izraela mieszkał na swojej ziemi, wówczas splugawili ją swym postępowaniem i swymi czynami. Wtedy wylałem na nich swe oburzenie z powodu krwi, którą w kraju przelali, i z powodu bożków, którymi go splugawili. I rozproszyłem ich

między pogańskie ludy, i rozsypali się po krajach, osądziłem ich według postępowania i czynów. W ten sposób przyszedli do ludów pogańskich i dokąd przybyli, bezczęścili święte imię moje, podczas gdy mówiono o nich: «To jest lud Pana, musieli się oni wyprowadzić ze swego kraju». Wtedy zatroszczyłem się o święte me imię, które oni, Izraelici, zbezczęścili wśród ludów pogańskich, do których przybyli.

Dlatego mów do domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: «Nie z waszego powodu to czynię, domu Izraela, ale dla świętego imienia mojego, które zbezczęściliście wśród ludów pogańskich, do których przyszedliście. Chcę uświęcić wielkie imię moje, które zbezczęszczone jest pośród ludów, zbezczęszczone przez was pośród nich, i poznają ludy, że Ja jestem Pan, mówi Pan Bóg, gdy okażą się Świętym względem was przed ich oczami.

Zbiorę was spośród ludów, zbiorę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę was z powrotem do waszego kraju, pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmyły i od wszystkich waszych bożków.

I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według moich nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem»".

Nie mówi się: „Oto słowo Boże” na zakończenie.

Wszyscy nadal siedzą.

Ant. P: Jak łania pragnie wody ze strumieni, * **W:** tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.

Psalmy 42, 2-3. 5; 43, 3-4

Tęsknota za Bogiem i za świątynią

P: Jak łania pragnie wody ze strumieni, *

1. chór: tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.

2. chór: Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

Przyjdę do miejsca wspaniałego przybytku, *
aż do domu mojego Boga,

W świątecznym orszaku, *
wśród głosów radości i chwały.
Ześlij światłość i wierność swoją, *
niech one mnie wiodą,
Niech mnie zaprowadzą na Twą górę świętą *
i do Twoich przybytków.
I przystąpię do ołtarza Bożego, †
do Boga, który jest moim weselem i radością, *
i będę Cię chwalił przy dźwiękach lutni, Boże, mój Boże.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Powtarzamy antyfonę wszyscy razem:

Ant. W: Jak łania pragnie wody ze strumieni, / tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.

MODLITWA

Wszyscy wstają. Przewodniczący wypowiada modlitwę:

P: Boże, niezmienna Potęgo i wieczna Światłości, † wejrzyj łaskawie na sakrament całego Kościoła i w pokoju prowadź dzieło zbawienia ludzkości według swoich odwiecznych zamiarów, * niech cały świat ujrzy, że podnosisz upadłych, odradzasz słabych i wszystko wraca do pierwotnej nieskazitelności dzięki Chrystusowi, od którego wszystko pochodzi. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

III CZYTANIE

(Rz 6,3-11)

Wszyscy, poza czytającą osobą, siadają. Jedna z obecnych osób odczytuje czytanie:

Z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki

chwale Ojca.

Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiedźcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu.

Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Nie mówi się: „Oto słowo Boże” na zakończenie.

Wszyscy wstają.

Ant. P: Alleluja * **W:** alleluja, alleluja

Psalm 118, 1-2. 16ab-17. 22-23

Świąteczny hymn dziękczynny

P: Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

1. chór: bo Jego łaska trwa na wieki.

2. chór: Niech dom Izraela głosi: *

"Jego łaska na wieki".

Prawica Pańska moc okazała, *

prawica Pana wzniesiona wysoko.

Nie umrę, ale żyć będę *

i głosić dzieła Pana.

Kamień odrzucony przez budujących *

stał się kamieniem węgielnym.

Stało się to przez Pana *

i cudem jest w naszych oczach.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Powtarzamy antyfonę wszyscy razem:

Ant. W: Alleluja, alleluja, alleluja.

IV CZYTANIE

(Mt 28,1-10)

Wszyscy nadal stoją. Przewodniczący odczytuje Ewangelię:

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Nie odpowiadamy: „Chwała Tobie Chryste”

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia, przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zdrżeli strażnicy i stali się jakby umarli.

Anioł zaś przemówił do niewiast: "Wy się nie bójcie! Bo wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie. Oto, co wam powiedziałem".

Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom.

A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: "Witajcie". One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: "Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą".

Nie mówi się: „Oto słowo Pańskie” na zakończenie.

HYMN

Hymn można odczytać lub odśpiewać. Wszyscy nadal stoją. Przewodniczący rozpoczyna wypowiadając lub śpiewając pierwszy wers. Następnie odmawiamy wspólnie:

P: Ciebie, Boga, wysławiamy,

W: Tobie, Panu, wieczna chwała.

Ciebie, Ojca, niebios bramy,

Ciebie wielbi ziemia cała.

Tobie wszyscy Aniołowie,

Tobie Moce i niebiosy,

Cheruby, Serafinowie

śłą wieczystej pieśni głosy:
Święty, Święty nad Świętymi
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi
majestatu Twojej sławy.
Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.
Ciebie poprzez okrąg ziemi
z głębi serca, ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi
wielbi święta pieśń Kościoła.
Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna, Słowo wiekuiste,
Z Duchem, wszechświat wielbi cały:
Królem chwały Tyś, o Chryste!
Tyś Rodzica Syn z wiek wieka.
By świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.
Tyś pokruszył śmierci wrota,
starł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota
otworzyłeś wiernym sobie.
Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zabrzmi trąba sroga,
przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.
Prosim, sładzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech, co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
drogiej swojej Krwi strugami.
Ze świętymi w blaskach mocy
wiecznej chwały zlej nam zdroje,
Zbaw, o Panie, lud sierocy,
błogosław dziedzictwo swoje!

Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy.
My w dzień każdy, Władco świata,
Imię Twoje wysławiamy.
Po wiek wieków nie ustanie
pieśń, co sławi Twoje czyny.
O, w dniu onym racz nas, Panie,
od wszelakiej ustrzec winy.
Zjaw swą litość w życiu całym
tym, co żebrzą Twej opieki;
W Tobie, Panie, zaufałem,
nie zawstydzę się na wieki.

MODLITWA

Przewodniczący wypowiada modlitwę:

P: Boże, Ty w dniu dzisiejszym przez Twojego Syna pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, † spraw, abyśmy obchodząc uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, zostali odnowieni przez Ducha Świętego * i mogli zmartwychwstać do nowego życia w światłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

Przewodniczący wypowiada poniższe słowa, podczas których wszyscy wykonują znak krzyża:

P: Błogosławmy Panu.

Wszyscy odpowiadają:

W: Bogu niech będą dzięki.

Źródła:

Liturgia godzin, tom II: Wielki Post i Okres Wielkanocny, Poznań 1984.

Mszał Rzymski dla diecezji polskich, wyd. drugie, poszerzone, Poznań 2010.